

Nokittelua

Kun nyt työnsin nenäni kuntavaaleihin, niin täytyy olla tyytyväinen varavaltuutetun paikkaan. 345 ääntä Espoossa, suurkiitos jokaisesta. Veneilyn edellytysten vaaliminen on ollut ja tulee jatkossakin olemaan agendallani korkealla. Uhkia harrastuksemme tiellä, nyt kun venevero saatiin haudattua, lienevät ainakin kuntien kasvava tahto hyödyntää satama-alueita asuntorakentamiseen ja viranomaisten tarve rajoittaa vastuualueitaan väylillä. Molemmat edellä mainitut pääosin kustannuspaineista johtuvia asioita.

Kaikkea ei kuitenkaan voi mitata taloudellisilla seikoilla. Nykymaailmassa on syytä antaa arvoa ihmisen kokonaishyvinnolle, jota veneily kaikissa muodoissaan tukee. Turvallisten veneilymahdollisuuksien takaaminen kaikille kansalaisille olkoon tavoitteenamme. Kunta, joka tätä parhaiten toteuttaa, saa arvostusta monilla sektoreilla koska veneilijät edustavat laajasti yhteiskunnan eri osa-alueita.

Kävin huhtikuun lopulla Sisiliassa pitämässä purjehduskurssia ja pääsimme mm. todistamaan kansainvälisten sääntöjen toimivuutta avomerellä. Italialainen sota-alus, joka oli väistämisvelvollinen meihin nähden, suoritti väistöliikkeensä karkaamalla edestämme pois kaasu pohjassa, vaikkakin pitkällisen ”nokitteluviiveen” jälkeen. Siellä ehkä ajateltiin, että katsotaan väistäkö huvialus ja pojat varmaan löivät vetoa kannella aiheesta... Toki olimme valmiita väistämään tarvittaessa, kuten turvalliseen veneilyyn kuuluu, mutta pidimme suuntamme ja nopeutemme sääntöjen edellyttämällä tavalla. Tilanteeseen toi lisäjännitystä erään miehistömme jäsenen to-
kaisu: ”kääntyiköhän siellä yksi tykki meitä kohti...”

Tuoreimmassa Nautic -lehdessä on Juha Tammiston ansiokas artikkeli toimintaohjeista vesillä sattuneen vahingon tai onnettomuuden jälkeen. Kannattaa lukea. Vaikka osaaminen ja ennakointi estääkin suurimman osan näistä tilanteista, kuuluu hyvän kipparin keinovalikoimaan myös ”selviytymispakkaus”. Toinen mielenkiintoinen artikkeli (onnettomuustutkintaraportti) julkaistaan lähiaikoina. Se koskee viime kesän lopulla Helsingin edustalla sattunutta purjehdus- ja kaupallisen aluksen törmäämistä. Ehkä tärkein viesti meille kaikille on se, että toinen osapuoli ei välttämättä näe meitä laitteillaan (tutka tai AIS), vaikka niin kuvittelemme. Viittaa aiemmissa kolumneissani kertomaani laivojen tutkan käytön vähentymiseen. Älä siis koskaan kuvittele, että sinut nähdään ja toimi sen mukaisesti.

Toukokuun säät antoivat aihetta miettiä, tulisiko veneen katsastusvarusteisiin lisätä lumikola. Sen verran usein saatiin kantta harjata aamuisin ihan etelärannikollakin. Tätä lukiessa tämä ilmaston lämpenemiseksi kutsuttu ilmiö lienee jo ohi ja saamme nauttia kauniista kesäsäästä maailman kauneimmassa saaristossa ja upeilla sisävesillämme. Pidetään huoli taitojen karttumisesta ja hyödynnetään koulutusmahdollisuuksia, joita SPV:n jäsen seurat tuottavat. Suomalainen veneilijä on maailmalla erittäin arvostettu juuri osaamisensa takia. Ollaan ylpeitä siitä ja varmistetaan tuon mielipiteen säilyminen.

Harri Sane

Kirjoittaja on turvallisuuskouluttaja, Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n hallituksen jäsen ja veneilytoimikunnan puheenjohtaja sekä Espoon Meripelastajien hallituksen varajäsen ja Espoon Veneilyturvallisuusyhdistyksen puheenjohtaja.